

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011238
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219011238.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanému Q. P.-D. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 2T/67/2019 zo dňa 12. 12. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 17. februára 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému Q. P.-D., nar. 9. 9. XXXX v O.-ciach, trvale bytom O., Tr. X. XXX/XX

u k l a d á

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere

8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 2T/67/2019 zo dňa 12. 12. 2019 uznal obžalovaného Q. P.-D. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5.7.2019 v čase o 10.00 hod. v byte na 4. poschodí na ul. S. X. č. XX v O. po predchádzajúcom požití alkoholu sa vyhrážal svojej matke poškodenej G. P. - D. so slovami: „ prijem Ti jednu a hlavu Ti odtrhnem, nájdu Ťa v kaluži krvi“, pričom ju chytil pod krk a vulgárne jej nadával a po chvíli sa rovnako vyhrážal svojmu bratovi poškodenému P. P. - D. so slovami:“ že ho zabije, že pôjde za neho do basy, že má počkať pokiaľ mama odíde, že ho zapichne“, pričom ho vyzýval aby šiel dole, že si to rozdadajú, následne vošiel do jeho izby a fyzicky na neho zaútočil tým spôsobom, že mu vtlačil prsty do očných jamiek, čím u poškodených G. P. - D. a P. P. - D. vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Súd mu za to uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku zahlásil obžalovaný odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 12. 12. 2019. V písomných dôvodoch prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že napadnutým rozsudkom okresného súdu došlo k porušeniu základných zásad trestného konania, keď súd pri hodnotení vykonaných dôkazov, v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. tieto nezhodnotil na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Uviedol, že v danom prípade súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej G. P.-D., ako i prečítaním listinných dôkazov. Vyhodnotením týchto dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný je vinný zo spáchania žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. S takýmto záverom súdu sa nemožno stotožniť z dôvodu, že zabezpečené dôkazy neumožňujú súdu prijať jednoznačný záver o naplnení obligatórných znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu. Má zato, že výpoveď svedkyne poškodenej G. P.-D. nemožno použiť ako usvedčujúci dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, keďže táto na hlavnom pojednávaní jednoznačne konštatovala, že pri konflikte s obžalovaným dňa 5. 7. 2019 sa ho nebála a ani nemala obavu z toho, že by jej mohol nejakým spôsobom ublížiť, keďže napriek obdobným verbálnym prejavom tak nikdy neurobil ani v predchádzajúcom období ich spolužitia. Vyjadrenie svedkyne poškodenej na hlavnom pojednávaní, nepochybne vyznievajúce v prospech obžalovaného nemožno opomínať, keďže je rozhodujúce pri posudzovaní otázky naplnenia skutkovej podstaty trestného činu u žalovaného skutku. V tejto súvislosti je zároveň nutné zdôrazniť i tú skutočnosť, že svedkyňa je v kontakte s obžalovaným, pravidelne mu telefonuje, píše, ako ho i osobne v ústave pre výkon väzby navštevuje. Pokiaľ ide o druhého svedka - poškodeného P. P.-D. ten pred súdom nevypovedal, hlavného pojednávania sa nezúčastnil a v súvislosti s čítaním jeho výpovede z prípravného konania poukázal nato, že v danom prípade vyslovenie viny obžalovaného nemožno opierať len o túto jedinú výpoveď z prípravného konania. Z uvedeného je zrejmé, že po vykonaní všetkých dostupných dôkazných prostriedkov a po ich vecnom zhodnotení nemožno vysloviť vinu obžalovaného tak, ako je uvedená v napadnutom rozsudku, keďže skutočnosť, ktorú súd pokladá za preukázanú z vykonaných dôkazov nevyplýva. Prvostupňový súd postupoval v rozpore so zákonom.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v celom rozsahu zrušil a zároveň v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodí spod obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a vo vzťahu k výroku o vine tak dospel ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k odsudzujúcemu rozsudku.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, vo vzťahu k výroku o vine nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu a keďže sa s týmito závermi stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Krajský súd po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu a vykonaného dokazovania sa stotožnil s hodnotením okresného súdu týkajúceho sa zmeny výpovede poškodenej G. P.-D. na hlavnom pojednávaní a s jeho názorom, že túto zmenu hodnotí ako jej snahu synovi pomôcť v tom smere, že nemala obavu o svoj život a chcela, aby len poškodený odišiel z bytu. V tomto smere ani krajský súd nepovažoval výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní, vzhľadom na vykonané dokazovanie za vierohodnú s tým, že v podrobnostiach poukazuje v celom rozsahu na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby vo vzťahu k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. dáva krajský súd do pozornosti skutočnosť, že objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. spočíva vo vyhrázaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Z uvedeného je zrejmé, že v tejto skutkovej podstate je obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok, t. j. možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, z čoho je zrejmé, že postačí možnosť vzbudenia dôvodnej obavy a nevyžaduje sa, aby táto obava naozaj vznikla. Zhodnotiac obsah samotnej vyhrážky v úzkej súvislosti s osobou obžalovaného, ktorý má doposiaľ 8 záznamov v odpise registra trestov, i keď v 5-tich prípadoch platí fikcia neodsúdenia s tým, že naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/68/2019 zo dňa 11. 4. 2019, právoplatným taktiež 11. 4. 2019 a to taktiež pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa dopustil voči svojej bývalej družke a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, nemal krajský súd žiadnu pochybnosť o tom, že išlo o vyhrážku, ktorá v zmysle vyššie uvedeného mohla dôvodnú obavu vzbudiť tak, ako to vyžadujú pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život, na ktorý krajský súd vyššie v krátkosti poukázal, okresný súd správne vyhodnotil, že obžalovaný sa skutku v predmetnej trestnej veci dopustil v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia v už uvedenej trestnej veci Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/68/2019, kde mu plynie skúšobná doba do 12. 10. 2021.

Z odpisu registra trestov je ďalej zrejmé, že doposiaľ bol jedenkrát vo výkone trestu odňatia slobody v trestných veciach Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T/133/2006 a 8T/168/2005, v ktorých vykonával súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol následne podmienenčne prepustený dňa 14. 7. 2007 s tým, že osvedčil sa dňa 10. 6. 2010.

Zhodnotiac takto zistené skutočnosti v úzkej súvislosti s vyhodnotením všetkých ďalších skutočností majúcich význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák. dospel krajský súd k záveru, že nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda pri miernom zvýšení dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby bude postačujúci a to z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie s tým, že osoba obžalovaného bude celkom zjavne predmetom posudzovania jeho osvedčenia sa v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho odsúdenia, ktorá stále plynie, čo však nie je predmetom tohto konania.

Vzhľadom nato, že obžalovaný nebol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho krajský súd na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Nezistiac žiadne pochybenie vo výroku o uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou obžalovanému, poukazuje krajský súd vo vzťahu k tomuto výroku v celom rozsahu na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.